

VECKOBLADET

2013:17

130524

MUSIK I KYRKAN

Vårkonsert

Helgeandskyrkan

25 maj kl 17

Tornakören

Lördagsmusik

Klosterkyrkan

25 maj kl 18

Larsåke Sjöstedt, orgel

PROMENAD TILL FLACKARPS MÖLLA

Vi samlas vid St Lars vårdcentral söndagen den 26 maj klockan 11.30.

Sedan vandrar vi den gamla vägen upp till möllan förbi St Lars kyrkogård, där de livstidsdömda dårhushjonerna, som återfått friheten genom att dö, grävdes ner i gravar med numrerade järnstavar.

Klockan 12 börjar visningen. Och det är något att se! Ett storslaget exempel på konsthantverk. Jag har redan beskrivit det i ett tidigare nummer av VB, men jag vill poängtera en sak: de tusentals träkuggarna på möllans jättelika drivhjul är snickrade, en kugge i sänder med stämjärn och kniv, i det hårdaste träslag som finns, avenbok, ett träslag som dominerar Klostergården.

Och en sak till. Själva maskineriet som finns i möllans lökliknande kupol kan svängas för att hela tiden befinna sig i rätt vinkel i förhållande till blåsten. Och inte nog med det, när mekaniken verkligen fungerade skedde denna vridning automatiskt, tack vare ett sinnrikt arrangemang.

Välkomna till ett sommarbesök i Flackarps Moulin Noir!

HELGEANDS FÖRSAMLINGSGÅRD: CAFÉ TORSDAG 30 MAJ KL 13

Le Chambon - Rättfärdig bland folken

En amerikansk soldat under andra världskriget berörs starkt av det han ser av mänskligt lidande och mänsklig ondska. Han väljer att ägna sig åt forskning i etik. Hans grundläggande frågeställning blir: Finns godhet? Han stöter på dokument om en fransk by, Le Chambon, som lyckades gömma och slussa igenom 2. 500 judar undan nazisterna till tryggheten i det neutrala Schweiz. Han bestämmer sig för att kartlägga vad som hände.

”Rättfärdig bland folken” - en israelisk utmärkelse annars bara tillerkänd individer.

Jan Lindström, Thulehem i Lund, har arbetat som präst och psykoterapeut.

SJÖVIKSSEMINARIET 14-16 JUNI

Det saknas rättvisa i Palestina och Israel. Mest drabbade av orättvisorna är kvinnorna.

Det råder brist på vatten för palestinierna. Israel tar nära 90 % av grundvattnet på Västbanken.

De israeliska bosättningarna fortsätter att expandera på palestinsk mark. Ett uttalat politiskt mål från nuvarande majoritet är en miljon israeler på Västbanken.

[Läs mer »](#)

ETT SVÅRT ÅR FÖR FLYKTINGAR

I dag släpps Amnesty Internationals årliga rapport om läget i världen för mänskliga rättigheter.

Rapporten omfattar 159 länder och visar att tortyr förekom i 112 av dem under 2012.

Yttrandefriheten inskränktes i 101 länder och dödsdomar verkställdes i 21.

Global likgiltighet gör livet svårare för de 15,2 miljoner flyktingar som finns i världen. Många migranter tvingas arbeta under slavliknande förhållanden.

Dessutom beräknas 12 miljoner människor vara statslösa.

[Läs mer från Amnestys årsrapport »](#)

AGERA NU FÖR DE FATTIGA EU-MEDBORGARNA I LUND

På senare tid har vi som sitter i socialnämnden fått oroväckande rapporter om situationen för fattiga medborgare från andra EU-länder som uppehåller sig i Lund.

Även om det är otydligt hur ansvaret mellan myndigheter ska se ut för dem som genom EU:s fria rörlighet kommer hit från andra EU-länder och har behov av stöd, så är det för oss självklart att Lunds kommuns socialtjänst i samarbete med såväl andra kommuner som ideella krafter måste skaffa sig en så bra bild som möjligt av den situation som dessa fattiga EU-medborgare lever under och i samarbete med andra arbeta för att förbättra den.

På socialnämndens senaste möte behandlades en skrivelse från våra partier som föreslog ett antal åtgärder för att stödja de fattiga EU-medborgarna. Bl a ville vi dra nytta av erfarenheterna från den råd- och stödverksamhet som bedrivs i Stockholm av ideella organisationer och kommun i samarbete riktad till människor från andra EU-länder som lever i fattigdom eller hemlöshet .

Den borgerliga majoriteten i Lunds socialnämnd förklarade emellertid att man inte var beredd att nu lägga resurser på ett sådant arbete. Den enda åtgärd man var beredd att besluta om var att viss undersökning av gruppens antal och behov ska ske i samband med den hemlöshetsräkning som görs i oktober.

De fattiga EU-medborgarna finns mitt ibland oss. Svenska kyrkans diakoni gör ett viktigt arbete för dem, men framför samtidigt till oss att man känner oro för deras situation. Vi vet att många lundabor med rätta frågor sig vad kommunen kan göra för att stödja och hjälpa dem. Att i det läget nöja sig med att svara att vi ska titta på detta i oktober, finner vi faktiskt upprörande.

För den rödgröna gruppen i socialnämnden

Martin Stensson, Demokratisk Vänster

Björn Åhlin, Miljöpartiet de gröna

Peter Fransson, Socialdemokraterna

Olof Norborg, Vänsterpartiet

”WE ARE ONE” NÄR PALESTINAS FANA VAJAR BREDVID ISRAELS I ESC 2014! AV GUNNAR STENSSON

Palestina är området mellan Medelhavet i väster, Jordanfloden och Döda havet i öster, Libanon i norr, samt Aqabaviken i söder och Sinai i sydväst.

1947 beslöt FN att dela detta Palestina i en arabisk och en judisk stat och internationalisera Jerusalem.

Den 14 maj 1948 utropades staten Israel. Den israeliska armén fördrev 700 000 palestinier från deras hem. Någon palestinsk stat i enlighet med FN-beslutet utropades aldrig.

65 år senare, den 14 maj 2013, demonstrerade palestinerna i Malmö mot Israels deltagande i eurovisionsschlager- festivalen.

En timme varje lördag sedan mer än 10 år genomförs en demonstration på Stortorget i Lund för en självständig Palestinsk stat.

Foto: Marie Hegnelius

Det innebär att de tog vara på tillfället att protestera mot ett historiskt svek i ett sammanhang där protesten blev synlig över hela världen. Det är deras rätt och det är deras plikt.

Nästa år genomförs festivalen i Danmark. Då är det dags att demonstrera igen – om inte världssamfundet erkänner staten Palestina i FN och så att Palestina kan delta i tävlingen på samma villkor som Israel.

Majoriteten av världens länder och majoriteten av det svenska folket är för ett erkännande. Motståndet kommer egentligen bara från två håll: USA och Israel.

”We are one” först när världen erkänt Palestina och landet deltar på samma villkor som grannlandet Israel.

I FRISKOLEFRÅGAN AV STEN H.

Nej, det blir inget kraftfullt ingrepp mot den fortgående skandalen med friskolorna. Från kommittén meddelas att sex partier, dvs de Borgerliga+ Mp + S är eniga om att låta allt fortgå ungefär som tidigare. Lite mer offentlighet, rätt till meddelaranonymitet och ”samråd” med kommunerna när friskolor ska inrättas – det var så långt man kom.

Att S har gått med på detta är i första hand ett svek mot den starka minoritet inom Socialdemokratin som krävde nej till vinstdrivna skolor. Kommer den att sitta stilla i båten? Ja, förmodligen. Vem vågar riskera den valvinst som avtecknar sig nästa höst? Är man cynisk kan man tro att det är Socialdemokraternas bidrag till ett gott val för Vänsterpartiet, som ju blir ensam om kravet på Nej till vinster i välfärden. Men med vår tillbakaträngda plats, med vår brist på mediautrymme blir det svårt att göra sig gällande. Vi kommer att behöva kämpa som aldrig förr.

På sikt är det här naturligtvis ytterligare ett sorgligt exempel på att Socialdemokratin är på väg att ge upp grundläggande positioner. Lyckas manövern är vi inte värda bättre än att få en S+Fp+Mp-regering.

BRA MED VIDGADE INKOMSTKLYFTOR? AV GUNNAR STENSSON

Inkomstklyftorna ökar snabbare i Sverige än i något annat OECD-land. I dag har Sverige halkat ner till en 14:e plats och är det land där både inkomstklyftorna och den relativa fattigdomen ökat mest.

Folkpartiets ekonomiske talesman Carl B Hamilton är inte oroad, utan tycker det är bra med ökade inkomstskillnader.

”Vi vill att människor som utbildar sig ska ha större avkastning. Vi vill ta bort värnskatten. Det ska löna sig att arbeta, utbilda sig och ha mer kvalificerade arbeten”, säger Carl B Hamilton.

Han förbiser, att skattebetalarna solidariskt betalar miljonbelopp för att erbjuda studenter kostnadsfri utbildning på universitet och högskolor och att de som åtnjuter detta privilegium har ett ansvar att återgälda medborgarnas generositet.

Folkpartiets strävan att vidga inkomstklyftan har varit framgångsrik de senaste sju åren. Jobbskatteavdrag visade sig vara en utmärkt strategi för att nå målet, liksom ROT och RUT och naturligtvis satsningen på bemanningsföretag. Inte oväntat ansluter sig Sydsvenskan i sin ledare 23/5 ”Klyftorna blir mindre om jobben blir fler” aningslöst till Hamiltons ståndpunkt utan att ett ögonblick reflektera över händelserna Husby och kransen av förstäder runt Stockholm.

Men den långsiktigaste effekten har Folkpartiet uppnått inom skolområdet genom det sisyfosarbete Jan Björklund lagt ner på att undanröja likvärdigheten med hjälp av skolpeng, friskolor, fritt val och riskkapitalbolag. Därmed har han skapat en snabbt växande underklass av arbetslösa, en reservarmé, som håller nere lönerna, samtidigt som han inrättat små reservat för de privilegierade ”elitgrupper”, som i framtiden ska belönas med hög lön och sänkt skatt i konsumismens tillväxksamhälle.

All samhällsforskning visar att jämlika samhällen är bättre för alla, inte bara för de fattiga utan också för de rika.

För oss återstår bara frågan: Vad är det för fel på en relativt välutbildad befolkning, som den i Lund, när den, trots insikten om inkomstklyftornas destruktivitet och konsumtionssamhällets ohållbarhet i en värld med begränsade resurser, röstar på Folkpartiet?

Händelserna i Stockholm visar vart Folkpartiets segregationspolitik leder. Det liknar Klågerup för 200 år sedan.

GENMÅLE TILL ULF NYMARK: SPÅRVÄG OCH AVANCERADE BUSSYSTEM AV OWE SVENSSON

Låt mig först säga att jag inte vill måla ut spårvagnar som monster. Jag har varit i Nice och Sevilla och sett moderna spårvagnar smyga fram i gamla stadsmiljöer med ackumulatordrift utan fula ledningar för elförsörjningen. I Sevilla såg jag också att man körde spårvagnen på enkelspår där det var nödvändigt. Men jag tycker inte heller att man skall beskriva moderna snabba bussystem, sk BRT (Bus rapide system) som monster, som Ulf Nymark gör när han talar om superbusskolonner utan att samtidigt tala om att samma turtäthet är tänkt för spårvagnen.

Anledningen till att det blir så tokigt är att han använder felaktiga data. Eftersom jag sett dessa data förekomma tidigare antar jag att de är levererade av kommunens tjänstemän. Jag återkommer till detta. Jag hämtar information dels från en trafikexpert i min bekantskapskrets och dels från en utredning som heter "Buss, BRT och spårväg – en jämförelse" från 2011 av konsultfirman WSP. Rapporten är gjord på uppdrag av bussindustrin och är på så sätt en partinlaga, men grundläggande siffror måste väl ändå vara rätt. Det kunde ju ha varit på sin plats att kommunen hade beställt en oberoende jämförelse av trafikslagen, men har man bestämt sig från början är ju utredningar onödiga. Men man får då också räkna med att tvingas hantera en bångstyrig opinion som inte accepterar sådant tillvägagångssätt.

Kapacitet är det övergripande argumentet. När Brunnsnshög är fullt utbyggt kan det komma att behövas 3000 resande per timma i rusningstimman enligt kommunens egna siffror. En tvåledsbuss sk superbuss rymmer 200 personer och med en lastfaktor på 83% som brukar användas, klarar man att transportera ca 170 passagerare. Med tre-minuterstrafik (som också gäller för spårvagnen i topptrafiken) klarar man då 3300 passagerare per timma, vilket uppfyller kraven. Räknar man baklänges på Ulf's siffror för bussalternativet,

finner man att det gäller en buss med 110 passagerare vilket motsvarar en vanlig dragspelsbuss. Det är alltså en felaktig jämförelse och frågan är om den är medvetet bedräglig eftersom siffran förekommer i olika sammanhang.

En spårvagn tar fler passagerare, men inte jättemånga fler och i vilket fall klarar även BRT-alternativet kravet. Sedan kan man ju diskutera olika aspekter på BRT och spårvagn, men det handlar inte om kapacitet. WSP-rapporten beskriver skillnader i investerings- och driftskostnader, restider och emission av CO₂. Det hade väl varit trevligt att ha ett sådant underlag, tillämpat på trafiksituationen i Lund, att kunna fatta sitt beslut på.

En annan sak som är viktigt, är hur man skall lösa nästa etapp med att förlänga trafiklösningen genom centrum via Klostergatan. Jag har bara sett en enkel skiss och man kan inte bara raljera som Ulf och säga att en spårväg till Brunnsnshög inte påverkar Lunds medeltida gatunät. Jag har t ex svårt att tänka mig dubbelriktad spårväg på Klostergatan, samtidigt som övriga stadsbussar skall gå där. Om inte det går, hur skall man göra då? Det måste man ju veta innan man väljer trafiklösning för Lund C-Brunnsnshög. Man kan ju inte stå där med en utbyggd spårväg till Brunnsnshög och sedan säga; Hoppsan det gick inte att fortsätta med spårvägen genom stan.

Om Ni vill vinna mitt stöd för spårväg Lund C - Brunnsnshög, så vill jag bli övertygad om hur transportlösningens fortsättning genom centrum kommer att se ut.

HUR BEGRIPA DE UNGA OCH DERAS REAKTIONER? AV BERTIL EGERÖ

I Göteborg roade sig några flickor enfaldigt med att i ett socialt medium anonymt smutskasta en grupp skolelever. Det ledde till upplopp, en massa människor skadades. Vilken måltavlan för uploppet var blev aldrig klart, ingen visste ju vem/vilka som skrivit de där orden.

I Husby blir det storbråk. Bilar antänds, stenar kastas. Varför?

Åke Sandin som driver den härliga föreningen TUFF – Tyresö ulands- och fredsförening heter den visst – grubblar över frågan, hittar inget bra svar. Slår upp nationalskalden Ferlin, som ”inte umgicks i etablerade kretsar och visste därför en del om de strömningar som finns i folkdjupet.”

Där hittar han en passande dikt, som visserligen handlar om den franska kontrarevolutionen för några hundra år sedan, men ändå. Den heter ”Uppriktigt”, och lyder så här:

*Jag var en av dem
som - en natt i maj
1814 -
stormade Panthéon
och kastade Voltaires benknotor
på avstjälpningsplatsen
vid Barrière de la Gare.
Det gjorde jag inte för kyrkans skull
eller för Frankrikes
utan bara för det
att jag tyckte
det var så helvetes roligt.*

KÄLLBY MÖLLA, ÅRED PERSSON, MASSAKERN VID KLÅGERUP OCH DEN 200-ÅRIGA FREDEN AV GUNNAR STENSSON

På vägen mellan Flackarp och Källby, väster om den gamla bron över Höje å. ser man i en tät lövskogsduge ett stort blommande äppleträd. Det markerar platsen där Källby mölla en gång låg.

1811 var Sören Håkansson mjölnare på Källby mölla, som hörde till Trolle-Wachtmeisters Trolleberg. Han hade en 30-årig dräng från Lunds landsförsamling som hette Åred Persson.

Det var en orolig tid i Sverige. Kung Gustav den fjärde Adolf hade blivit avsatt 1809 efter Sveriges nederlag i finska kriget.

Tusentals skånska bönder hade tvingats in i den svenska krigsmakten. De deltog aldrig i något slag, men hälften av dem dog i sjukdomar och av svält.

Hösten 1810 utsågs Karl Johan Bernadotte till tronföljare efter den avsatte kungen. Han förklarade krig mot Napoleon och behövde fler soldater. 1811 började de nya utskrivningarna av drängar och småbönder till armén, i Skåne och resten av landet.

Men skåningarna hade fått nog och gjorde uppror. Det var en spontan revolt. De ockuperade slott som Svaneholm och Torup.

I Klågerup samlades 800 bönder och bonddrängar den 15 juni 1811. En av dem var Åred Persson. Regeringen skickade ut Husarregementet från Malmö för att slå ned dem. De kom ridande med sablar och kanoner. Ett 30-tal bönder dödades. De övriga infångades och fördes till Malmöhus. Bland dem Åred Persson.

Några upprorsmakare dömdes till avrättning och stegling, andra till långvariga fängelsestraff. Åred Persson dömdes till spöstraff. Tjugu par spön. Det innebär 60 piskrapp på bara skinnet - så länge det finns kvar.

Åred överlevde tortyren och blev så småningom frigiven. Han flyttade ut från Lunds landsförsamling och hur det gick för honom sedan vet vi inte.

Men våren 1811 arbetade han som möllaredräng i Källby mölla. Kanske blommade äppleträden då också.

Som Karl Johan Bernadotte bestämt, deltog den svenska armén på den segrande sidan i slaget vid Leipzig i oktober 1813. Men bara som reserv. Napoleon besegrades. Det hände i min mormors mormors dagar.

Det var senaste gången Sverige förde krig. Frånsett Afghanistan (recension av Wilhelm Agrells bok "Ett krig här och nu" i Svenska Dagbladet 22/5). Vi kan fira 200-årsjubileum i höst.

Slaget vid Klågerup var senaste gången svenskarna gjorde uppror. Frånsett Husby.

Källa (bland andra) Mats Olssons artikel "Gods och gårdar" i Lunds historia 2, tidigmodern tid.

MARKNADSLIBERALISM AV GUNNAR STENSSON

När vi i förra numret av VB citerade ett avsnitt om den faktiskt existerande kommunismen ur David Graebers bok "Skuld", lovade vi att komplettera med ett om marknadsliberalismen. Här kommer det.

Vad man kan vänta sig när stora pengar är inblandade

"Marknaderna finns inte på riktigt. De är matematiska modeller, skapade genom att man föreställer sig en enhetlig värld där alla har exakt samma drivkrafter och samma kunskaper och ägnar sig åt samma egennyttiga, beräknande utbyte.

Problemen uppstår när det blir möjligt för några att förklara att alla som inte följer marknadens diktat oundvikligen kommer att straffas - eller att det faktum att vi lever i ett marknadssystem innebär att allting (utom statlig inblandning) är grundat på rättvisepprinciper...

Som en följd får man en väldigt tillrättat- lagd bild av verklighetens affärstransaktioner. Butikernas och shoppingcentrens välordnade värld är själva sinnebilden för en medelklassmiljö men högst upp och längst ner i systemet, i finansmännens och i de kriminellas värld spelar ofta sex, droger, musik, extravaganta middagsbjudningar och våld in.

Ta t. ex. fallet med Neil Bush (bror till George W) som under skilsmässoförhandlingarna med sin fru erkände flera fall av otrohet med kvinnor som, hävdade han, mystiskt hade dykt upp vid hans hotell dörr efter viktiga affärsmöten i Thailand och Hongkong

– Du måste erkänna att det är ganska anmärkningsvärt, påpekade en av hans advokater, att man går fram till en hotellrumsdörr, öppnar den, finner en kvinna där och har sex med henne.

– Det var väldigt märkligt, svarade Bush, men erkände samtidigt att detta hade hänt honom vid ett flertal tillfällen.

– Var de prostituerade?

– Det vet jag inte.

I själva verket tycks sådana saker vara vad man kan vänta sig när verkligt stora pengar är inblandade.

(Som läsare undrar man onekligen vilka påtryckningar och belöningar som kan ha förekommit innan Maud Olofsson slutligen godkände Vattenfalls Nuon-affär. GS)

Därför blir det rörande utopiskt när ekonomerna håller fast vid bilden att det ekonomiska livet börjar med byteshandel utan något utrymme för våldtäkter, förnedring eller tortyr, och att det fortsätter på samma sätt.”

Så långt David Graeber.

Verkligheten tränger sig på genom rapporteringen från textil- och läder- industrin i Bangladesh. HM funderar på att flytta till något annat område där kostnaderna är lägre. Så kan de sänka priserna i varuhuset.

GIRIGA LOBBYISTER FLOCKAS KRING MILJÖPARTIET

AV GUNNAR STENSSON

Ett vårdhem är något helt annat än en byggarbetsplats. En vårdbehövande gammal kvinna är något helt annat än en cementblandare. Hennes behov måste tillgodoses oavsett kostnad. Vården av en gammal människa får aldrig kostnadsminimeras för att pressa fram vinst.

Det inser inte Kajsa Hjelte-Terse i branschorganisationen Vårdtagarna och Anette Andersson i vårdföretaget Solklart, som i debattartikeln ”Det är orimligt att kvinnors och mäns företagande ska bedömas med olika måttstockar” (SDS 23/5 försöker göra vinst i välfärden till en feministisk fråga).

De menar alltså att kvinnor, vars kön de tydligen uppfattar som ”vårdande”, är särskilt lämpade att driva vårdföretag och att män är bättre på att leda företag inom byggsektorn.

Det finns ingenting som hindrar kvinnor att driva företag inom byggbranschen. Eller män att driva vårdföretag. Vinstdrivande vårdföretag. Vilket många män gör med hänsynslös girighet.

Vinst är acceptabelt inom byggbranschen, men får aldrig bli det inom vårdsektorn, oavsett om det vinstdrivande bolaget leds av kvinnor eller män.

I sin pseudofeministiska artikel vädjar de båda branschföreträdarna direkt till MP-ledamöterna Maria Ferm och Ulf Holm att vara pådrivande ”för jämställdhet, valfrihet och för att fler kvinnor ska bli företagare på samma villkor som män”.

Så uttrycker sig lobbyister som kämpar för vinstmaximering. Jag kan aldrig tro att de lurar Maria Ferm och Ulf Holm.

DEMOKRATISK VÄNSTERS FÖRELÄSNINGSSERIE: NINA BJÖRK

AV KARIN BLOM

Nina Björk deltog i ett samtal om sin bok Lyckliga i alla sina dagar på Stadsbiblioteket, arrangerat av Demokratisk Vänster onsdag 22 maj.

Detta möte var relativt välbesökt, c:a 75 personer med övervikt av äldre medelålders men även en del yngre. De som ej var representerade var människor i yngre medelålder och som definitivt var en målgrupp för kvällens samtal.

Gunnar Stensson som var värd för kvällen, inledde med att citatet ” Det goda som vi vill, gör vi inte men det onda som vi inte vill, gör vi”. Detta med hänсыftning på vad Nina Björk tar upp sin bok.

Som boken för min del är oläst, kan jag enbart referera till vad Nina B själv tog upp igår.

Produktivitet och konsumism

Nina B började med att ta några citat från USA:s 50-tal, i vilka det poängterades behovet av förkortad livslängd hos varorna för att få lönsamhet för företagen och därmed arbete för människorna. Detta var något nytt att framföra vid denna tid. Tidigare produktion innebar att tillverka hållbara varor och annat var slöseri med människors arbete. Det nya fick konsekvenser för 50-talets industrirevolution som innebar att produktionen ökade, framställningen tog kortare tid och krävde mindre resurser. Varan utgör grunden för det kapitalistiska systemet

I vår tid är detta en rationalitet för att vår ekonomi ska fungera. Resultatet av människors arbete är att generera vinst. Det som tillverkas av och för människan själv existerar inte i ekonomin till skillnad från det som tillverkas i industrin.

Men ökad produktivitet måste motsvaras av ökad konsumism. Detta är lika aktuellt idag som på 50-talet. Minskade köp innebär stagnation i ekonomin. Den nöjda människan är ett hot mot vårt samhälle där varan och inte de verkliga behoven står i centrum. Exempel på detta enligt Nina B är att det är lättare att få sitt skapade behov av en ny mobil tillgodosett än behovet för överlevnad för en annan människa. Ett annat exempel är att framställning av Viagra prioriteras framför malariamedicin.

Rationaliteter

Men den kapitalistiska logiken är irrationell och inte rationell. Ett exempel på detta hade Nina Björk. En färgkonsulent i New York tog fram ett förslag på färgsättning för en potatisskalare. Denna skulle målas i en färg som skulle likna potatisskal, dvs lite beige-brun. Då skulle denna lätt kunna hamna bland potatisskalen som efter skalningen slängs bort. Därmed ökade behovet av ny potatisskalare och försäljningen skulle öka. Men kritiken mot detta förslag var inte slöseri utan rädslan att den lite tråkiga färgen skulle innebära att den var svårsåld. Förslaget blev då att sätta den på en färgstark kartong som innebar att den skulle bli lättare att sälja. Åter ett exempel på att öka försäljningen för att skapa jobb och hjulen skulle snurra i industrin. Men knappast rationellt eftersom det skulle innebära ett ökat slöseri och ökat utsläpp.

Det innebär att två helt olika rationaliteter står mot varandra. Nina B ställde frågan om i vilken värld vill vi leva i. De verkliga behoven för människan är mat, vatten, omsorg, kärlek vilket innebär behov av andra människor och inte av varan. Och det är detta som reklamarna utnyttjar. Många gånger handlar reklamen inte om varor utom om vad människan behöver och vill ha, kärlek, lycka. Ett exempel var slogan: "Vi har en dröm om att bry sig om ... osv så fortsätt drömma". Detta var reklam från heminredningsfirman Village. Dvs tillfredställ dig med deras varor så kommer lyckan hem till dig. Men de vill inte ha mina drömmar utan mina pengar, de säljer inte gemenskap utan de säljer varor. Ett annat exempel "Love is in the air", detta gällde en ny produkt från GB glass. Mänskliga relationer ska bära varorna dvs tillfredställa längtan med konsumtionen.

Konkurrens är en annan grundsten i kapitalismen. Tävlan innebär att människan spänner sig för att lyckas att få fram det bästa resultatet. Men detta föder rädsla att misslyckas, det innebär ett hot mot den enskilda människan. Nina B menar att människan känner att den måste springa. Behovet av mediciner och terapi ökar.

Individualism eller politik

Makten att bestämma är också kreativ och kan kanalisera våra behov, "What's in it for me"? Detta uppmuntras av samhället. I senaste valomgången var den viktigaste frågan "Vad tjänar jag på det?" istället för "I vilket samhälle vill jag leva i?".

Hur ska vi påverkas till ett politiskt tänkande och inte enbart det individuella? Hur ska vi veta när vi är på fel spår? Det kan vara så att det som är gott för det individuella blir ont i gemenskapen, eller tvärtom. För en enskild människa kan pressen och stressen att lyckas i hemmet och på jobbet bli för mycket och hen vill inte längre vara lydiga och producera. Hen jobbar mindre och prioriterar tid framför pengar. Nina B ställde då frågan vad händer om många gör det? Hushållsekonomin minskar och ekonomin sviktar vilket är dåligt för samhället och bli dåligt för människorna i samhället. Å andra sidan hur många kan och vill välja det?

Det väcker förstås tankar om vad kan den enskilda människan göra, hur ska man kunna ändra detta systemfel genom att annat tänkande och handlande?

Studera och handla

Publiken ställde de mest skilda frågor, men en av dessa till Nina B var om hon kunde se att detta kan göras i nuvarande politiska partier som ju till stor del har accepterat detta systemfel.

Till sist Gunnar Stenssons uppmaning att använda Nina Björks bok för studier i cirkel tillsammans. Tyvärr hade Nina B endast 3 böcker med för signering och köp och dessa gick snabbt åt utan mera reklam!

OCCUPATIONSLOBBYNS DEBATTPRINCIPER AV ULF N

Veckobladet kan nu, som enda svenska tidning, publicera de grundläggande debattprinciper som styr den svenska grenen av israellobbyn. De fungerar som en vägledning när det gäller att bemöta av kritik och protester mot staten Israels illegala ockupation av palestinsk mark. Veckor av idogt grävande journalistisk har möjliggjort att VB idag kan publicera dessa vägledande regler. Vi återger nedan de 12 principer som styr lobbyisternas försvar av ockupationen.

Så här försvarar vi ockupationen!

Följande riktlinjer bör tillämpas när du i debattartiklar bemöter kritik av staten Israels expansionspolitik (i tillämpliga delar gäller de även vid muntliga debatter)

1. Nämn aldrig ordet "ockupation"!
2. Använd helst aldrig klartext när du försvarar ockupationen – de flesta människor ogillar trots allt att en stat med våld tilltvingar sig sina grannars territorier och förtrycker dess invånare. Låt i stället det berättigade i ockupationen strömma som en undertext i din argumentation!
3. Nämn så ofta som möjligt att Israel behöver säkra gränser (detta i motsats till palestinierna, förstås) – det låter så ömkligt trygghetstörstade och bra. Och det funkar! De flesta människor tänker ju inte på det faktum att inga gränser är säkra. Dessutom har ju staten Israel aldrig preciserat vilka gränser man skulle betrakta som säkra – så bred på ordentligt här!
4. Undvik helst att beröra fördrivningen av palestinierna år 1948 – det som palestinierna har mage att kalla "Katastrofen" (al-Nakba). Om du ändå måste – skriv då "*den så kallade*" fördrivningen.
5. Bemöt **aldrig** kritiken i sak – skriv om annat: Israels statskick till exempel.
6. När du beskriver Israel som en demokrati – antyd att demokrati också råder i de ockuperade områdena – men – återigen! - undvik omsorgsfullt att nämna ockupationen i klartext.
7. Försök att rikta uppmärksamheten bort från Israel – skriv om andra länder – Afghanistan, Haiti, Moldavien, vilket land som helst – bara inte staten Israel.
8. Använd alltid benämningen "bosättare" (inte kolonialister, kolonistörer eller dylikt) på dem som beslagtagit jord från palestinierna. Du kan därvid, om du bedöms nödvändigt, skilja på "illegala" och "legala" bosättningar, utan att nämna att det är ockupationsmakten Israel som godtyckligt använder sådana beteckningar. Att alla kolonier på ockuperad mark är olagliga enligt internationell rätt ska du självklart bortse från!
9. Förbigå din motståndares eventuella hänvisningar till FN och FN-resolutioner med största möjliga tystnad!
10. Om du blir allvarligt trängd i debatten kan du bli nödsakad att göra vissa medgivanden att staten Israel inte kan gå helt fri från kritik – mumla då lite om att det finns "*berättigad* kritik", till skillnad då från "oberättigad" kritik. Finessen med detta knep är att det hela tiden är DU själv som tillsammans med oss andra lobbyister som avgör vad som är berättigat! Se till att du inte hamnar i en situation där du måste precisera vilka företeelser eller handlingar som du anser det är berättigat att kritisera – då är du genast ute på mycket hal is!
11. Om du måste säga något om den s k fredsprocessen (som Israel alltid så omsorgsfullt blockerat), framhäv att en lösning på konflikten är *mycket* komplicerad. Försök att få det att låta som om det är palestinierna som ockuperat ett stort område av Israel och

vägrar att släppa detta. Nämn aldrig, antyd inte ens, att palestinierna gjort den stora eftergiften att acceptera ett Israel inom 1967 års gränser.

12. Kalla i trängda lägen kritiken mot ockupationen för "israelhat". Det lägger sedan grunden för nästa steg i polemiken - vår joker i alla debatter om ockupationen och underkuvandet av palestinierna: ANTISEMITISM! Glöm aldrig denna synnerligen verksamma formel: Kritik mot Israels ockupation = Israelhat = antisemitism. Genom att använda denna trestegsraket har vi förstås inte nödvändigtvis vunnit debatten, men förhoppningsvis blockerat för all fortsatt seriös diskussion i ämnet. Vi önskar dej all framgång i debatterna!

Tillrättaläggande

Nej, några sådana debattregler har vi förstås inte hittat. Och det finns antagligen inte heller några sådana. Fast det skulle man faktiskt kunna tro att det gör, när man granskar hur de ivrigaste ockupantkramarna argumenterar i massmedia!

EN LÖRDAGFÖRMIDDAG I LUND

Marie Hegnelius flanerade på stan i lördags och dokumenterade en del av vad som hände.

I lördags hakade Röda Kapellet på Lunds ESC-satsning, "We party too", och spelade trallvänliga schlagermelodier, men vistexterna hade ändrats och getts ett tydligt politiskt och ibland mycket roligt innehåll.

"Åldringsvård"

(melodi "Du ska få min gamla cykel när jag dör")

Kan ni ta min gamla mormor tills hon dör?

Hon är klar i knoppen men en smula skör

Ni behöver inte klema

För ni heter ju Carema

Kan ni ta min gamla mormor tills hon dör?

På Stortorget fanns - som vanligt - Palestinagruppen i Lund.

Sedan år 2001 har Colette Benyamine och Kerstin Johansson - samt övriga aktiva

*medlemmar i gruppen - oförtröttligt ställt upp och genomfört en timslång demonstration på lördagsförmiddagarna. Alltid beredda att med stor kunskap svara på frågor och informera om aktuellt läge.
Så också i lördags.*

Och... på Stadshallens scen stod Kulturskolans barnkör och sjöng FN-kantaten, med text hämtad från FNs konvention om Barnets rättigheter.